

at det kan gerne være, at der bør gøres Modifikationer deri her eller der, men jeg kan i alt Fald ikke andet end paa det bedste anbefale den Sag. Jeg tror, at den vil være af den allerstørste Betydning. Naar min ærede Kollega for Skanderborg Amts 4de Valgkreds (P. T. Nielsen) i forrige Møde sagde, at hvis man havde haft en saadan Anstalt at kunne henvise til, saa kunde han nok have tænkt sig Muligheden af at gaa med til en saadan Bevilling, saa vil jeg spørge, hvad havde vi i 1887, da vi vedtog Loven og Tilskuddet til Avlsforeningerne? Vi havde siger og skriver een eneste Forening, men den var oprettet paa et saadant Grundlag, at den er bleven efterfulgt af hundrede og atter hundrede Foreninger. Hvis man den Gang havde stillet sig, som det ærede Medlem stillede sig i forrige Møde, saa havde vi ikke haft den Udvikling af vore Avlsdyr, baade for Hestes og Kvægs Vedkommende, som han sikkert er enig med mig i har fundet Sted. (Afbrydelse.) Det var et andet Grundlag, siger det ærede Medlem, men det var fuldkommen sideordnet med dette. Naar jeg skulde nævne nogen, der har krævet et saadant Forsøg iværksat, vilde jeg ikke nævne den eller den Autoritet, men samtlige Repræsentanter for den jyske Hesteavl. De have vedtaget det enstemmig — ingen har stemt derimod —, og de have gentagende opfordret Forretningsudvalget til at faa denne Sag fremmet og gøre, hvad der kunde gøres, for at komme til en heldig Afslutning dermed. Naa, vil man ikke gaa den Vej — det er noget helt andet; jeg har talt for Sagen, fordi jeg finder den berettiget og fuldt forsvarlig. Jeg staar som Talsmand for den Anskuelse, der har gjort sig gældende blandt dem, der hittil have repræsenteret denne Del af vort Husdyrbrug. Jeg har ogsaa det Haab, at det skal lykkes at føre Sagen igennem, selv om det skulde vise sig nødvendigt at foretage Modifikationer paa enkelte Omraader. Det ærede Medlem for Maribo (Ole Olsen), som ogsaa havde Ordet i forrige Møde, var ikke venlig stemt over for denne Bevilling, men henstillede til Ministeren, om han ikke vilde stryge noget af den, og skulde man have den, vilde han helst have den anvendt paa anden Maade paa Sjælland. Han gik nemlig ud fra som afgjort, at Sjælland og Bornholm skulde være henviste til kun at have med den ædle og forædlede Race at gøre. Men derom staar der slet intet i selve Lovforslaget. Der staar i Kommissionens Motiver, at man har tænkt sig noget saadant,

men det er slet ikke det afgørende. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at der er en meget stærk Bevægelse mange Steder paa Sjælland for at faa indført den jyske Hest, og det ærede Medlem gav os jo en Beretning om, hvorledes man paa den Egn, hvor han hører hjemme, havde købt en hel Del unge Dyr for at komme ind paa denne Avlsretning. Jeg tvivler ikke om, at hvis man kommer dertil, vil der ogsaa paa Sjælland blive en stærk Stemning for at tage de sværere Heste med og ikke nøjes med de lettere. Jeg gør mig ikke til Talsmand for den Side, men jeg finder det berettiget, at man baade paa Sjælland og paa Bornholm har udviklet det, man fandt mest formaalstjenligt, paa bedste Maade, og jeg vil ikke være med til at lægge Hindringer i Vejen derfor, men hverken i Lovforslaget eller i Motiverne er der nogen som helst Hindring for, at man paa Sjælland kan have saadanne Opdrætningsanstalter for jyske Heste. Nu er det ganske forunderligt, at man allerede har dannet disse Avlscentre for begge Retninger, for jyske Heste paa Lolland-Falster og for ædlere Heste paa Bornholm, og saa vidt mig bekendt, have begge faaet Understøttelse. Jeg tror ogsaa, at de ville have en overordentlig Betydning, navnlig de paa Lolland-Falster, som jeg har haft Lejlighed til at se; jeg kan ikke andet end paaskønne, at der virkelig der er bragt Ofre for at faa et ønskeligt Resultat frem. Hvad Bornholm angaar, kan jeg ikke udtale nogen Mening, men jeg antager, at de paagældende Mænd ere saa interesserede i Sagen, at de have ordnet den paa bedste Maade. Lad mig sige til det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (R. Hansen), at jeg kan være enig med ham i adskilligt af, hvad han udtalte, men naar han brugte det Udtryk, at man her inde fra skulde angive, efter hvilke Regler Præmieringen skal foregaa, kan jeg ikke være enig med ham deri. Jeg tror, man skal vogte sig og i højeste Grad være varsom med at give for mange Detailbestemmelser. Jeg tror, man skal i dette, som i meget andet, holde paa Selvstyret. De Folk, som skulle føre Loven ud i Livet, skulle ikke have for mange snærende og strammende Baand paa sig, der virke hemmende i deres Arbejde. Jeg tvivler ikke om, at det ærede Medlem med den Interesse for og det Kendskab til, hvad han talte om, vil, jo mere han kommer til at sysle med disse Ting og deres Udførelse i Livet, komme til Erkendelse af, at det ofte er gaet saaledes, at naar en Lov